

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 10 czerwca 2009 r. w sprawach połączonych T-396/05 i T-397/05 ArchiMEDES przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargi wniesione przez wnoszącą odwołanie zmierzające po pierwsze do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji dotyczących zwrotu kwot wpłaconych tytułem zaliczki w ramach umowy wiążącej Komisję z wnoszącą odwołanie oraz potrącenia wzajemnych wierzytelności, a po drugie do zobowiązania Komisji do zapłaty pełnej kwoty subwencji przewidzianej w tejże umowie — Brak możliwości stosowania zasady litis denuntiatio — Nieuwzględnienie wniosku o uznanie solidarnej odpowiedzialności kontrahentów — Naruszenie prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)* zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 listopada 2010 r. — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-322/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Skarga konkurenta — Dopuszczalność — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuły 4, 10, 13 i 20 — Decyzja Komisji o niewszczygnięciu dochodzenia w przedmiocie skargi do Komisji — Kwalifikacja przez Komisję środków w części jako niestanowiących pomocy państwa, a w części jako istniejącej pomocy zgodnej ze wspólnym rynkiem — Artykuł 230 WE — Pojęcie „aktu zaskarżalnego”)

(2011/C 13/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (przedstawiciele: M. Merola i L. Armati, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn et T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 9 czerwca 2009 r. w sprawie T-152/06 NDSHT przeciwko Komisji, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w pismach z dnia 24 marca i 28 kwietnia 2006 r. o niewszczygnięciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 traktatu WE, w następstwie złożonej do Komisji przez wnoszącą odwołanie skargi dotyczącej domniemanej pomocy państwa bezprawnie przyznanej Stockholm Visitors Board AB przez władze szwedzkie w formie różnych rodzajów subsydiów udzielonych przez miasto Sztokholm — Akty zaskarżalne

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 9 czerwca 2009 r. w sprawie T-152/06 NDSHT przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Komisję Wspólnot Europejskich przed Sądem zostaje oddalony.
- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania w celu wydania orzeczenia w przedmiocie żądań NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB zmierzających do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich zawartej w pismach z dnia 24 marca i 28 kwietnia 2006 r. o niewszczygnięciu dochodzenia w przedmiocie skargi do Komisji złożonej przez tę spółkę dotyczącej domniemanej pomocy państwa bezprawnie przyznanej SVB przez miasto Sztokholm.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.6.2009, str. 12.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Pensionsversicherungsanstalt przeciwko Christine Kleist

(Sprawa C-356/09) (¹)

(Polityka społeczna — Równe traktowanie kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 76/207/EWG — Artykuł 3 ust. 1 lit. c) — Przepisy krajowe wprowadzające ułatwienia w zwalnianiu pracowników, którzy nabyli prawa emerytalne — Cel polegający na promowaniu zatrudniania osób młodszych — Przepisy krajowe ustalające, że wiek emerytalny dla kobiet wynosi 60 lat, a dla mężczyzn 65 lat)

(2011/C 13/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pensionsversicherungsanstalt

Strona pozwana: Christine Kleist

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39, s. 40) zmienionej dyrektywą 2002/73/WE — Przepisy krajowe ustalające, że wiek emerytalny dla kobiet wynosi 60 lat, a dla mężczyzn 65 lat, i wprowadzające ułatwienia w zwalnianiu pracowników, którzy osiągnęli taki wiek — Zwolnienie przez pracodawcę publicznej kobiety, która osiągnęła 60 rok życia i posiada prawo do emerytury, uzasadnione dążeniem do promocji zatrudniania osób młodszych

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, które w celu promowania dostępu osób młodszych do zatrudnienia zezwalają pracodawcy na zwolnienie pracowników, którzy nabyli prawa emerytalne, w sytuacji gdy w przypadku kobiet wiek, z którym wiąże się nabycie takich praw, jest o pięć lat niższy niż w przypadku mężczyzn, stanowi dyskryminację bezpośrednią ze względu na płeć, która została zakazana we wspomnianej dyrektywie.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-48/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami dyrektywy)

(2011/C 13/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Alcover San Pedro, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Instalacje mogące mieć wpływ na emisję do powietrza, środowiska wodnego lub gleby oraz na zanieczyszczenie — Warunki udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji

Sentencja

1) Nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli lub, w odpowiednim przypadku, poprzez uaktualnienie pozwoleń na istniejące instalacje, aby najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., instalacje te były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem innych szczególnych przepisów prawa Unii, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 omawianej dyrektywy.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.04.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Stuttgart — Niemcy) — Bianca Purrucker przeciwko Guillermo Vallésowi Pérezowi

(Sprawa C-296/10) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Zawisłość sporu — Powództwo co do istoty dotyczące prawa do pieczy nad dzieckiem oraz wniosek o zastosowanie środka tymczasowego dotyczący prawa do pieczy nad tym samym dzieckiem)

(2011/C 13/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Purrucker

Strona pozwana: Guillermo Vallés Pérez

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Stuttgart — Wykładnia art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz. U. L 388, s. 1) — Właściwość sądu państwa członkowskiego do wydania rozstrzygnięcia co do istoty w przedmiocie skargi dotyczącej prawa do pieczy nad dzieckiem, którego miejsce zwykłego pobytu znajduje się w tym państwie, jeżeli do sądu innego państwa członkowskiego wniesiono uprzednio wniosek o zastosowanie środka tymczasowego dotyczący tych samych stron postępowania i prawa do pieczy nad tym samym dzieckiem — Pojęcie „sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek”

Sentencja

Przepisy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 nie znajdują zastosowania, jeżeli do sądu państwa członkowskiego, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek w celu uzyskania środków dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, zwrócono się jedynie o zastosowanie środków tymczasowych w rozumieniu art. 20 tego rozporządzenia, a do sądu innego państwa członkowskiego, który jest właściwy do rozpoznania sprawy co do istoty w rozumieniu tegoż rozporządzenia, zwrócono się później o zastosowanie takich samych środków, niezależnie od tego, czy mają one mieć charakter tymczasowy lub ostateczny.